

## Arrest

nr. 294 596 van 25 september 2023  
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN en M. BOTTIN  
Mont Saint-Martin 22  
4000 LIEGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 24 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 5 juni 2023 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 14 juni 2023.

Gelet op de pleitnota van 9 juni 2023, ingediend door de verzoekende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, van Palestijnse nationaliteit, dient op 28 juni 2018 voor de eerste maal een verzoek om internationale bescherming in. Op 28 februari 2019 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek omdat verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. Deze beslissing wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op 6 november 2019 bevestigd bij arrest nr. X.

1.2. Op 21 maart 2022 en 3 juni 2022 dient verzoeker een volgend verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal verklaart deze volgende verzoeken telkens niet-ontvankelijk. Verzoeker tekende geen beroep aan tegen deze beslissingen.

1.3. Op 24 augustus 2022 dient verzoeker zijn huidig volgend en vierde beschermingsverzoek in. De commissaris-generaal verklaart dit volgend verzoek op 9 maart 2023 wederom niet-ontvankelijk.

Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

#### *A. Feitenrelaas*

*Volgens uw verklaringen bent u een Palestijn afkomstig uit Gaza stad, op de Gaza strook. Aangezien uw vader een oorspronkelijk inwoner van Gaza is, bent u niet geregistreerd bij UNRWA. Omwille van problemen met Hamas verliet u uiteindelijk Gaza. Op 15 november 2016 ging u via het tunnelcomplex naar Egypte. Met een toeristenvisum reisde u vervolgens naar Turkije en met de hulp van smokkelaars naar Griekenland waar u op 31 januari 2018 de vluchtelingenstatus verkreeg.*

*Met een vals paspoort reisde u naar België waar u op 28 juni 2018 een eerste verzoek om internationale bescherming indiende.*

*Ter ondersteuning van uw eerste verzoek, legde u de volgende documenten neer: uw originele Palestijns Paspoort n° (...), een originele Identiteitskaart n° (...), een kopie van de 'UNRWA registration card' van uw moeder, een origineel Attest Dienstwerk en vestiging dd. 8/10/2014, een kopie van uw huwelijksakte, kopieën van de geboorteaktes van uw dochters, een kopie van een attest van het ICRC dd. 1/10/2010, een kopie van een medisch attest dd. 18/10/2010, een kopie van een medisch attest van het Shifa ziekenhuis, kopieën van convocaties, en tenslotte een kopie van een medisch attest dd. 19/09/2018.*

*Op 28 februari 2019 verklaarde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) uw verzoek niet-ontvankelijk. Uw beroep tegen deze beslissing werd op 6 november 2019 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) verworpen.*

*Uw broer H.Y.T.A.(...) (OV xxx) werd op 15 maart 2021 door het CGVS erkend als vluchteling.*

*Uw broer H.I.T.A.(...) (OV xxx) werd op 28 december 2021 door het CGVS erkend als vluchteling.*

*U ging naar Duitsland om te werken maar werd er betrapt door de politie. In Duitsland werd u voorts aangevallen door een Afghaan die u messteken toebracht. U wist niet waarom dit gebeurde. Op 21 maart 2022 diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties waarbij u verwees naar uw problemen in Gaza die volgens u nog steeds actueel waren. Uw broer R.(...) werd opgeroepen en er werd naar u gevraagd, eveneens vroegen ze naar uw broer die zich in het buitenland zou bevinden. Ter staving van uw tweede verzoek legde u medische stukken voor uit Duitsland betreffende verwondingen die u er opliep.*

*Op 16 mei 2022 verklaarde het CGVS uw tweede verzoek niet-ontvankelijk. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.*

*U verliet België naar eigen zeggen niet en diende op 3 juni 2022 een derde verzoek om internationale bescherming in. U herhaalde niet naar Gaza te kunnen terugkeren omdat u er bedreigd werd. Een terugkeer naar Griekenland zou eveneens onmogelijk zijn aangezien u daar bedreigd zou worden door uw voormalige smokkelaar die u bij de politie verklikt zou hebben. U vermeldde voorts problemen met uw echtgenote omdat u zo lang weg was en gaf aan dat uw dochter na uw vertrek werd geboren. U gaf verder nog aan dat u rugproblemen had en legde ter staving van deze problemen medische stukken neer.*

*Op 1 augustus 2022 verklaarde het CGVS uw derde verzoek-niet ontvankelijk. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.*

*U verliet België niet en diende op 24 augustus 2022 uw vierde verzoek om internationale bescherming in. U verklaart in het kader van uw vierde verzoek dat u niet kunt terugkeren naar Gaza omdat uw problemen met Hamas nog steeds actueel zouden zijn. Voorts geeft u aan niet naar Griekenland te kunnen terugkeren omdat u daar problemen vreest met smokkelaars aangezien u hen aangaf bij de politie. U zou door hen bedreigd worden via WhatsApp. Drie maanden geleden zou u een dreigbericht hebben ontvangen. Ter staving van uw vierde verzoek legt u de verblijfskaarten voor van uw broers Y.(...) en I.(...), een foto van een bombardement in Gaza en uw ondertussen verlopen Griekse verblijfskaart.*

#### *B. Motivering*

*Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoeken om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.*

*Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.*

*Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.*

*In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de Commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.*

*In dit verband moet worden gewezen op het feit dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS niet-ontvankelijk werd verklaard aangezien u, die de vluchtelingenstatus verkreeg in Griekenland, geen gegronde vrees diende te koesteren of een reëel risico liep op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland; uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd waren en dat uw levensomstandigheden niet konden worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden. Uw beroep tegen deze beslissing werd verworpen door de RvV.*

*Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.*

*Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.*

*In kader van uw tweede verzoek verwees u op geen enkel moment naar Griekenland, bijgevolg bracht u geen elementen aan die een ander licht konden werpen op de eerdere appreciatie van het CGVS en werd uw tweede verzoek niet-ontvankelijk verklaard. Volledigheidshalve werd nog opgemerkt dat uw verklaring in Duitsland door een Afghaan te zijn neergestoken en er door de politie op zwartwerk te zijn betrapt, geen uitstaans had met de Vluchtelingenconventie. De medische stukken voegden dan ook niets toe aan uw verzoek en sowieso dient u zich voor de beoordeling van medische motieven te richten tot de geijkte procedure. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.*

*Uw derde verzoek werd eveneens niet-ontvankelijk verklaard door het CGVS. Betreffende uw toenmalige, overigens blote, verklaring in België bedreigingen te hebben ontvangen omdat u uw smokkelaar vroeger bij de Griekse politie had verklikt, merkte het CGVS op dat u nooit eerder melding had gemaakt van dit beweerd probleem en dat het CGVS, indien het een werkelijk probleem zou betreffen, geen reden zag waarom u, een begunstigde van internationale bescherming, geen beroep zou kunnen doen op de hulp en bescherming van de Griekse overheid. Temeer u zelf eerder had aangegeven nooit problemen met de Griekse autoriteiten te hebben ervaren.*

*Wat betrof het gegeven dat uw dochter na uw vertrek werd geboren en het niet meer boterde met uw echtgenote werd opgemerkt dat dit louter persoonlijke motieven betroffen die geen uitstaans hadden met de Vluchtelingenconventie. Uw verklaring dat u nog steeds problemen had in Gaza, deed niet ter zake daar uw vrees ten aanzien van Griekenland werd beoordeeld. Wat betrof uw medische problemen werd*

*opnieuw opgemerkt dat u zich tot de geijkte procedure diende te richten. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.*

*Uit uw administratief dossier blijkt dat u zich in onderhavig verzoek baseert op asielmotieven die u in het verleden reeds heeft aangebracht. Wat betreft uw verwijzing naar uw vroegere problemen in Gaza, uw claim dat deze nog steeds actueel zouden zijn en de documenten in verband met de algemene situatie in Gaza, moet opnieuw worden opgemerkt dat deze kwesties op zich niet ter zake doen aangezien uw vreest ten aanzien van Griekenland wordt beoordeeld omdat u daar werd erkend als vluchteling. Om diezelfde reden kan er, wat betreft uw voorgehouden problemen met smokkelaars in Griekenland omdat u hen zou hebben aangegeven bij de politie, opnieuw worden gesteld dat er zich, indien deze waarachtig zouden zijn, geen elementen in uw administratief dossier bevinden waaruit kan worden geconcludeerd dat u hiervoor geen beroep zou kunnen doen op bescherming van de Griekse autoriteiten. Bovendien moet er worden opgemerkt dat u deze voorgehouden problemen tot op heden op geen enkele manier kunt staven.*

*De verblijfskaarten van uw broers en het feit dat zij in België erkend werden als vluchteling kunnen niet beschouwd worden als nieuwe elementen die de kans minstens aanzienlijk groter maken dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. Elk verzoek om internationale bescherming wordt op eigen merites beoordeeld en het essentiële verschil met de verzoeken van uw broers is dat u, in tegenstelling tot hen, reeds over een internationale beschermingsstatus beschikt in een ander EU land. Wat deze internationale beschermingsstatus betreft moet worden opgemerkt dat uw verlopen Griekse verblijfskaart allerminst aantoonst dat deze beschermingsstatus niet meer geldig zou zijn. Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).*

*Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.*

*Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).*

*Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.*

### *C. Conclusie*

*Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.*

*Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.*

*Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.*

*Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).*

*Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledig administratief dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugnrijving van betrokkene naar voornoemde Europese lidstaat (supra) waar hij/zij internationale bescherming heeft gekregen, het non-refoulement-beginsel in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet schendt. Er bestaan daarentegen elementen waaruit blijkt dat een verwijdering of terugnrijving naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf (zie supra) het non-refoulementbeginsel zou kunnen schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”*

## 2. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 6 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7, 48/9, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), en van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het CGVS. Hij haalt tevens een manifeste appreciatiefout aan.

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen. Vooreerst gaat hij in op de motieven aangaande het risico op vervolging door smokkelaars in geval van terugkeer naar Griekenland. Voorts haalt verzoeker zijn situatie aan en meer in het algemeen die van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland. Doorheen zijn verzoekschrift citeert hij hieruit en hij voegt consulteerbare weblinks toe.

Ter ondersteuning van het verzoekschrift voegt hij het rapport “*Beneficiaries of international protection in Greece*” van maart 2021 van Pro Asyl toe.

## 3. Nota met opmerkingen

Op 13 april 2023 ontvangt de Raad vanwege verweerder een nota met opmerkingen waarin wordt verzocht om de zaak te behandelen via een louter schriftelijke procedure en waarin hij het gelijk van zijn beslissingen herhaalt. Hij voegt hierbij consulteerbare weblinks toe van volgende rapporten:

- *Country Report: Greece. Update 2021*, gepubliceerd door AIDA/ECRE van mei 2022;
- *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van juni 2022;
- *Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL van maart 2022.

## 4. Pleitnota

Op 9 juni 2023 ontvangt de Raad vanwege verzoeker een pleitnota waarbij hij nieuwe documenten voorlegt, met name een neergeschreven vertaling van een audiobericht verkregen via Whatsapp en het AIDA rapport “*Grounds for detention Greece*” van 8 juni 2023. Verzoeker verwijst tevens opnieuw naar zijn situatie en meer in het algemeen naar de situatie van asielzoekers en statushouders in Griekenland.

## 5. Voorafgaand

5.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegings-dossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp

tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemde-lingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

5.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

5.3. Artikel 57/6/2, § 1 eerste lid van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

*“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”*

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen of feiten aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie blijkt dat het begrip “*nieuwe elementen of feiten*”, elementen of feiten omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorige beschermingsverzoek, alsook de elementen of feiten die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, C-18/20, XY t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, nr. 44).

Het onderzoek of een volgend verzoek berust op nieuwe elementen of feiten in verband met de behandeling van de vraag of de verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming, moet beperkt blijven tot de toetsing van het bestaan van elementen of feiten ter staving van dat verzoek die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 9 september 2021, C-18/20, pt. 42).

De Raad herinnert eraan dat hij niet de bevoegdheid heeft om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij de verzoeker nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing, of wanneer de verzoeker

nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de essentie van een eerdere weigerings-beslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

5.4. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

## 6. Onderzoek van de nieuwe elementen

6.1. Het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoeker werd niet-ontvankelijk verklaard op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet omdat hij in Griekenland over een internationale beschermingsstatus beschikt en hij niet aantoonde dat de bescherming die hem in deze lidstaat werd verleend niet actueel of ontoereikend zou zijn. Zijn beroep tegen de beslissing van 28 februari 2019 werd door de Raad op 6 november 2019 verworpen bij arrest nr. 228 509.

Op 21 maart 2022 en 3 juni 2022 dient verzoeker een volgend verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal verklaart deze volgende verzoeken telkens niet-ontvankelijk omdat verzoeker geen nieuwe elementen of feiten aanbracht die de kans aanzienlijk groter maakten dat hij in aanmerking kwam voor internationale bescherming. Verzoeker tekende geen beroep aan tegen deze beslissingen.

Op 24 augustus 2022 dient verzoeker zijn huidig volgend en vierde beschermingsverzoek in. Hij herhaalt niet naar Gaza te kunnen terugkeren omdat zijn problemen met Hamas nog steeds actueel zijn. Een terugkeer naar Griekenland zou eveneens onmogelijk zijn aangezien hij daar zou worden bedreigd door zijn voormalige smokkelaar die hij bij de politie verklikt zou hebben. Drie maanden geleden zou hij een dreigbericht hebben ontvangen.

Ter staving van zijn verzoek legt hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken de verblijfskaarten voor van zijn broers Y. en I., een foto van een bombardement in Gaza, videobeelden van de oorlog van 2021 in Gaza en zijn ondertussen verlopen Griekse verblijfskaart.

Middels zijn verzoekschrift en pleitnota verwijst verzoeker tevens naar zijn drie broers die hier in België verblijven, recente landeninformatie met betrekking tot verblijfsvergunningen en huisvesting voor statushouders in Griekenland alsook rechtspraak en landeninformatie over de moeilijkheden bij terugkeer voor statushouders die niet meer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning, zoals in zijn geval en zoals aangehaald tijdens zijn interview op 20 februari 2023 bij de DVZ (verklaring volgend verzoek, punt 19). Daarnaast legt hij nog een neergeschreven vertaling voor van een audiofragment dat hij via Whatsapp zou hebben gekregen; het zou een dreigbericht betreffen van smokkelaars in Griekenland.

6.2. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

6.3. De Raad herinnert er vooreerst aan dat verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus heeft verkregen in Griekenland. Er werd hem op 31 januari 2018 de vluchtelingenstatus verleend. Uit het vigerende EU-acquis, meer bepaald de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: de richtlijn 2011/95/EU), blijkt dat de verleende beschermingsstatus onverkort blijft gelden zolang er een nood is aan bescherming en deze slechts in uitzonderlijke, limitatief bepaalde omstandigheden kan worden ingetrokken of beëindigd (cf. de artikelen 11, 14, 16 en 19 van voormelde richtlijn).

De bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet berust bij het CGVS, doch eens hieraan is voldaan, komt het aan de verzoeker toe aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen, indien hij het actueel karakter of de effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt. Het komt aldus aan hemzelf en niet aan het CGVS toe om het bewijs te leveren dat hij in Griekenland niet langer internationale bescherming geniet. Verzoeker brengt geen valabele argumenten, noch concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Verzoeker brengt aldus geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel geen internationale bescherming meer zou genieten in Griekenland.

6.4. Bijgevolg wordt in casu vermoed dat hij geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers eerste beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming. Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij voormelde bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, Ibrahim e.a., pt. 89). Verder kan niet worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, Jawo, pt. 95).



Waar een vorig verzoek werd afgewezen omdat een andere lidstaat reeds een internationale beschermingsstatus heeft verleend, moeten de nieuwe elementen of feiten, gelet op wat voorafgaat, aldus verband houden met de situatie van de verzoeker in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend en die de verdere toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op verzoekers specifieke omstandigheden verhinderen.

Voorbeelden van dergelijke nieuwe elementen zijn situaties waar de lidstaat bijvoorbeeld de internationale bescherming heeft ingetrokken, beëindigd of geweigerd te verlengen bij een definitieve beslissing, of waar de verzoeker wordt geconfronteerd met moeilijke persoonlijke omstandigheden die zijn te wijten aan zijn bijzondere kwetsbaarheid en/of de ontoereikende levensomstandigheden van de begunstigden van internationale bescherming die neerkomen op een onmenselijke of vernederende behandeling (EASO, *“Practical Guide on Subsequent Applications”*, EASO Practical Guide Series, december 2021, p. 39).

Met betrekking tot de vraag of verzoeker nieuwe elementen overlegt om aan te tonen dat hij in de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft gegeven een ernstig risico loopt op een door artikel 4 van het Handvest verboden behandeling, stelt de Raad het volgende vast.

6.5. In de bestreden beslissing wordt terecht aangestipt dat waar verzoeker tijdens zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken louter verwijst naar asielmotieven die hij in het verleden al heeft uiteenzet, met name dat hij in Griekenland problemen kende met smokkelaars, opnieuw kan worden gesteld dat er, indien deze waarachtig zouden zijn, geen elementen voorhanden zijn waaruit kan worden besloten dat hij hiervoor geen beroep zou kunnen doen op bescherming door de Griekse autoriteiten. Ter staving van zijn voorgehouden problemen met de smokkelaars in Griekenland, legt hij een transcriptie neer van een audiobericht waarbij hij met de dood werd bedreigd. Los van het feit dat aan dit dreigbericht slechts een zeer beperkte bewijswaarde kan worden gehecht nu dergelijk bericht niet afkomstig is van een objectieve bron, verder eenvoudig kan worden geënceneerd en het geen garantie biedt over de authenticiteit van wat wordt besproken en niet kan worden geverifieerd, vermag het geen afbreuk te doen aan de eerdere beoordeling dat verzoeker voor zijn problemen een beroep zou kunnen doen op de hulp en bescherming van de Griekse overheid.

6.6. Uit het betoog in het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat verzoeker in wezen vreest dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie en dat hij zich niet (langer) zal kunnen beroepen op de bescherming die hij heeft verkregen in Griekenland.

De taak van de rechter is in deze door het Hof van Justitie duidelijk bepaald in de relevante rechtspraak. Wanneer een rechter, bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, beschikt over gegevens die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat het voormelde risico bestaat, dan is deze rechter *“ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken.”* Daarbij moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, Hamed en Omar, C 540/17 en C 541/17, niet gepubliceerd, punt 38).

De verschillende actuele rapporten van gespecialiseerde organisaties die beide partijen aanbrengen, werden niet betrokken bij de beoordeling van zijn vorige beschermingsverzoeken.

De Raad herinnert eraan dat nieuwe elementen ook elementen of bevindingen omvatten die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen en die niet werden onderzocht in het kader van het vorig verzoek (HvJ 9 september 2021, C-18/20, XY t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, pt. 44; HvJ 10 juni 2021, C-921/19, LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid, pt. 50).

De verschillende rapporten belichten en bespreken de actuele situatie van begunstigden van internationale bescherming in en, na verblijf elders buiten het Griekse grondgebied, bij terugkeer naar Griekenland.

De door de partijen bijgebrachte algemene landeninformatie geeft onmiskenbaar aan dat de situatie voor statushouders in Griekenland moeilijker is geworden op het vlak van huisvesting, werk(loosheid) en de toegang tot sociale voorzieningen en gezondheidszorgen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat statushouders in Griekenland na een bepaalde periode zelf voor hun levensonderhoud moeten instaan, dat zij hierbij hindernissen van administratieve en bureau-cratische aard moeten overwinnen en dat statushouders – onder wie zij die terugkeren vanuit een andere lidstaat en niet (meer) in het bezit zijn van (geldige) verblijfsdocumenten – worden geconfronteerd met belemmeringen inzake toegang tot socio-economische rechten en dit voor een mogelijk lange periode. Dit maakt dat het voor statushouders moeilijk(er) kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en om te voorzien in de meest fundamentele behoeften zoals eten, onderdak en stromend water. Uit het verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland van het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken van juni 2022, komt naar voren dat de situatie voor terugkerende statushouders naar Griekenland in zijn algemeenheid moeilijk is. Zij worden geconfronteerd met aanzienlijke bureaucratische obstakels. Het verkrijgen en verlengen van de benodigde documenten is veelal lastig en gecompliceerd, terwijl die documenten nodig zijn voor de toegang tot huurwoningen, betaalde arbeid, gezondheidszorg, onderwijs, het ontvangen van sociale uitkeringen en het openen van een bankrekening. Een gebrek aan kennis van de Griekse of Engelse taal werkt voor veel statushouders in hun nadeel op de competitieve arbeidsmarkt. Statushouders worden geacht 30 dagen na statusverlening de asielopvang te verlaten, waarna zij zelf verantwoordelijk zijn voor het vinden van huisvesting. Verschillende bronnen geven aan dat statushouders het in Griekenland moeilijker hebben dan asielzoekers (*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, juni 2022, p. 9). Het verslag beschrijft dat de mogelijkheden voor huisvesting voor statushouders zeer beperkt zijn en dat zij het risico lopen dakloos te worden: *“Meerdere bronnen concluderen dat statushouders in een slechtere positie verkeren ten opzichte van personen die nog in de asielprocedure zitten. Zo zijn er voor statushouders minder opties als het gaat om huisvesting in vergelijking met asielzoekers.”* (p. 32). De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is aldus ernstig en moeilijk, hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in schrijnende levensomstandigheden kunnen terecht komen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. huisvesting, werk, socio-economische en medische hulp.

De beschikbare landeninformatie laat evenwel niet toe te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij een terugkeer naar dat land a priori een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover (zouden) staan en een verdere individuele beoordeling niet meer nodig is. De voormelde landeninformatie volstaat op zich niet om zonder meer te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die er internationale bescherming werd verleend niet langer effectief of toereikend zou zijn en evenmin dat statushouders in Griekenland bij terugkeer hoe dan ook zullen terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie er gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levens-omstandigheden (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim, pt. 91).

Het voorgaande neemt evenwel niet weg dat er sprake is van een precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van verzoeker zijn verzoek te beoordelen, waarbij het aan hem toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat hij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

6.7. Aan verzoeker werd op 31 januari 2018 de vluchtelingenstatus alsook een verblijfsvergunning verleend in Griekenland, geldig tot 30 januari 2021 (AD CGVS, brief Griekse asiendiensten van 8 februari 2019; Eurodac Marked Hit van 25 augustus 2022).

Er liggen in casu geen specifieke elementen voor waaruit een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker kan blijken. Evenwel blijkt wél dat verzoeker niet langer in het bezit is van een geldige Griekse verblijfsvergunning, zoals tijdens zijn interview op 20 februari 2023 bij de DVZ aangehaald (verklaring volgend verzoek, punt 19). Dit wordt door de verwerende partij niet betwist.

Zoals reeds vermeld, in zijn verzoekschrift verwijst verzoeker naar rechtspraak en landeninformatie over de moeilijkheden bij terugkeer voor statushouders die niet meer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning, zoals in zijn geval.

Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie blijkt dat de hernieuwing of verlenging van verblijfsvergunningen van statushouders die vanuit een andere lidstaat terugkeren naar Griekenland uiterst moeilijk is en verschillende maanden tot over een jaar in beslag kan nemen. Uit het AIDA rapport blijkt dat statushouders die niet meer beschikken over een geldige verblijfsvergunning geconfronteerd kunnen worden met zeer lange wachttijden voor het opnieuw uitreiken of verlengen van de verblijfsvergunning en andere documenten die noodzakelijk zijn voor het effectief uitoefenen van hun rechten als begunstigde van internationale bescherming. Verder blijkt uit de landeninformatie dat statushouders, na terugkeer vanuit een andere EU lidstaat, als gevolg hiervan een groot risico lopen dakloos te zijn gedurende een lange periode (AIDA rapport mei 2022, p. 227-229).

Het al dan niet beschikken over een geldige verblijfsvergunning is een belangrijke factor met betrekking tot het risico dat statushouders in Griekenland lopen dakloos te zijn en desgevallend in een situatie van verregaande materiële deprivatie te belanden. Er blijkt ook dat dit eveneens het geval lijkt te zijn voor statushouders die er terugkeren vanuit een andere EU lidstaat. Het niet beschikken over een geldige verblijfsvergunning (zgn. ADET) voor statushouders die terugkeren naar Griekenland kan aldus een belangrijke hinderpaal zijn bij het uitoefenen van hun rechten als personen die er internationale bescherming genieten en moet dus worden meegenomen in een toekomstgerichte beoordeling van de voorzienbare levensomstandigheden van verzoeker als statushouder bij terugkeer naar Griekenland. Zonder ADET kunnen statushouders geen fiscaal registratienummer (AFM) en geen sociale zekerheidsnummer (AMKA) bemachtigen. Voor toegang tot publieke zorgvoorzieningen hebben statushouders een AMKA-nummer nodig; verder hebben zij zowel een AFM- als een AMKA-nummer nodig om in aanmerking te komen voor een bestaansminimum (KEA) (zie RSA en Stiftung Pro Asyl, *“Beneficiaries of international protection in Greece Access to documents and socio-economic rights”*, maart 2022; AIDA rapport, mei 2022, p. 228: *“On account of the substantial backlog of cases before the Aliens Police Directorate of Attica, beneficiaries of international protection who do not hold a valid ADET upon return to Greece are liable to face particularly lengthy waiting times for the issuance and/or renewal of their ADET, without which they cannot access social benefits, health care and the labour market.”*). De verwerende partij erkent in haar nota met opmerkingen dat het bezit van een geldige ADET een voorwaarde is voor het verkrijgen van een AMKA en sociale bijstand, terwijl het bezit van een AFM een voorwaarde vormt voor het openen van een bankrekening, het huren van een woning of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om toegang te krijgen tot (gratis) gezondheidszorgen en de arbeidsmarkt.

Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier volgt dat personen die onder de oude procedure, geldend onder het presidentieel decreet 114/2010, dus voor januari 2020, internationale bescherming kregen, een hernieuwing van hun verblijfsvergunning moeten vragen bij het directoraat van de Griekse vreemdelingenpolitie. Bij de hernieuwingsaanvraag moet worden aangetoond dat er nog steeds vervolging is in het land van herkomst. Op de hernieuwingsaanvraag werd gewoonlijk na een jaar beslist. Sinds 2019 worden echter weinig beslissingen over hernieuwing genomen, waarbij er verschillende redenen aan de basis van deze achterstand liggen. Wegens de grote achterstand heeft een groot aantal begunstigden van internationale bescherming gedurende meer dan een jaar geen toegang tot de arbeidsmarkt, sociale bijstand en soms gezondheidszorg waardoor ze worden blootgesteld aan ontbering en dakloosheid. In januari 2020 verzond het Griekse middenveld een klachtenbrief naar de bevoegde instanties, maar de problematiek werd nog niet opgelost (AIDA Country report mei 2022, p. 229: *“For those granted international protection under the “old procedure” prescribed by Presidential Decree 114/2010, the renewal procedure is conducted by the Aliens Police Directorate [...]. Within the framework of this procedure, the drafting of a legal document for the renewal application is required. Based on available Country of Origin Information (COI), the application must demonstrate that reasons of persecution still exist. The decision used to be issued after a period of more than a year. In 2021, 892 applications for renewal were submitted before the Aliens Police Directorate. Out of those, 706 were positive, 88 were rejected and 98 are still pending.[9] In practice, since January 2019 very few decisions have been issued. At first the delay was due to the resignation of the Secretary General of the Ministry of Citizen Protection. Then the delay was caused by the multiple election procedures and the final reason was the size of the administrative files of beneficiaries and the fact the files are available only in hard copy and not digitally. Due to these delays, a large number of beneficiaries of international protection, for over a year, have no access to the labour market, social security, social welfare and sometimes healthcare, thus facing destitution and homelessness.”*).

De Raad merkt hierbij op dat verzoeker in januari 2018 internationale bescherming verkreeg en dus onder de oude procedure valt, alleszins zijn er geen indicaties die anders kunnen doen stellen.

Voorts leest de Raad dat in afwachting van een hernieuwing van de verblijfsvergunning soms een certificaat wordt afgegeven dat geldig is voor drie maanden. Ondanks dit certificaat ondervinden statushouders toch nog obstakels in het verkrijgen van toegang tot dienstverlening, zoals sociale bijstand, gezondheidszorg of de arbeidsmarkt daar verschillende overheidsdiensten weigerachtig staan om dit attest te aanvaarden als toegang tot hun dienstverlening. Het certificaat zou statushouders, die in afwachting zijn van een hernieuwing van hun verblijfsvergunning, ook minder rechten geven dan andere migranten en zelfs geen toegang geven tot rechten (AIDA rapport mei 2022, p. 228: *“Pending the issuance of a new residence permit, beneficiaries of international protection are granted a certificate of application [...] which is valid for three months. For the issuance of this certificate, the renewal application must have been uploaded to the electronic system of “ALKYONI” [...]. According to GCR’s observations, the Asylum Unit for Beneficiaries of International Protection could upload the application up to four months after the initial submission of the renewal application. In practice, beneficiaries whose residence permit has expired and who hold this document while awaiting the renewal of their residence permit have faced obstacles in accessing services such as social welfare, healthcare and labour market. As far as GCR is aware, public services such as the Manpower Employment Organization (OAED), are reluctant to accept this certificate of application [...], because the document lacks a photo or a watermark and any relevant legal provisions allowing the document to be accepted. This certificate is providing the beneficiaries with less rights (e.g. right to access labour market, social welfare, public healthcare, etc.) than the certificate of art. 8 L.4251/2014 that is issued for immigrants. In fact, beneficiaries of international protection holding these certificate are only protected from detention and have access to no rights at all pending their residence permit renewals. GCR has filed various complaints before the Greek Ombudsperson concerning the aforementioned shortcomings, however only a few decisions were issued.”*).

De aangehaalde landeninformatie blijkt aldus niet eenduidig wat betreft de vraag of het certificaat, dat wordt afgegeven in afwachting van de hernieuwing van de verblijfsvergunning, toegang geeft tot sociale bijstand, gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, huisvesting en andere socio-economische rechten.

Of dit certificaat ook wordt gegeven aan zij die onder de oude procedure internationale bescherming hebben gekregen, is op basis van de beschikbare landeninformatie niet duidelijk.

Verschillende instellingen hebben reeds hun bezorgdheid uitgedrukt over de administratieve moeilijkheden voor terugkerende statushouders in Griekenland en de impact ervan op hun levensomstandigheden (zie RSA en Stiftung Pro Asyl, *“Beneficiaries of international protection in Greece Access to documents and socio-economic rights”*, maart 2022: *“More recently, the National Commission for Human Rights has also denounced systemic deficiencies in the ADET issuance and renewal process, which expose beneficiaries to acute risks of loss of employment and inability to apply for social welfare. The European Commission “remains concerned about difficulties and administrative delays in Greece which hamper access to beneficiaries’ rights, as stipulated under the Qualifications Directive”, while the European Union Agency for Asylum (EUAA) has echoed “administrative hurdles and delays” especially in large cities. The above deficiencies affect returnees from other European countries as well.”*).

De verwerende partij bemerkt in haar nota met opmerkingen dat de rapporten omtrent de administratieve moeilijkheden bij een hernieuwingsaanvraag veelal een kwalitatieve beschrijving geven van bepaalde situaties of problemen die zich *kunnen* aandienen, maar dat het tot op heden ontbreekt aan exact en kwantitatief cijfermateriaal en slechts indicatief kan worden vastgesteld hoe groot de groep statushouders is die problemen ervaart om de rechten die aan de internationale beschermingsstatus verbonden zijn te vertalen in een praktische toegang tot de nodige documenten en voorzieningen. De Raad wijst er evenwel op dat het ontbreken van concreet cijfermateriaal niet verhindert hieruit conclusies te trekken, met name dat de voorgelegde informatie een ernstige indicatie vormt dat er een grote kans bestaat dat statushouders die vanuit andere EU-lidstaten terugkeren naar Griekenland en die niet meer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning in dat land kunnen terechtkomen in een situatie van dakloosheid en behoeftigheid.

6.8. De verwerende partij wijst er in haar nota met opmerkingen verder op dat een tijdelijk gebrek aan een geldige verblijfsvergunning niet noodzakelijk met zich meebrengt dat verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland terecht zal komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, daar dit in wezen afhangt van de middelen en zelfredzaamheid van verzoeker om desalniettemin in zijn levensonderhoud te (kunnen) voorzien, hetgeen niet a priori kan worden uitgesloten en benadrukt dat verzoeker een veertigjarige man is zonder gezin en enige bijzondere kwetsbaarheid.

De Raad stelt evenwel vast dat in het *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken in juni 2022, op p. 62 kan worden gelezen: *“Net als bij statushouders die in Griekenland verblijven, zal bepalend voor de leefomstandig-*

*heden en integratiemogelijkheden zijn of betrokkene bij terugkeer in het bezit is van een geldige ADET, een AMKA, AFM en Taxisnet codes, een bankrekening, een adresregistratie, of betrokkene onderdak heeft, en of betrokkene zicht heeft op betaald werk.”*

Dit bevestigt wat uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt, met name dat naast zelfredzaamheid en de afwezigheid van een bijzondere kwetsbaarheid, het eveneens nodig is dat een statushouder beschikt over middelen, een netwerk of een andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten die lange(re) tijd in beslag kan nemen, alsnog het hoofd te kunnen bieden aan moeilijkheden die een statushouder gedurende deze wachttijd zou kunnen ondervinden inzake toegang tot gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, sociale bijstand en huisvesting in geval van terugkeer naar Griekenland.

In dit verslag wordt er verder op gewezen dat de situatie van terugkeerders vergeleken met statushouders die in Griekenland zijn gebleven, in sommige gevallen formeel nadeliger is, afhankelijk van de duur van de afwezigheid van de statushouder (p. 62).

In casu wijst verzoeker erop dat hij sinds 2018 niet meer is teruggegaan naar Griekenland. In zijn pleitnota haalt verzoeker aan dat hij bij terugkeer naar Griekenland er alleen voor zal staan en geen onderdak, baan of financiële hulp zal krijgen waarbij hij verwijst naar landeninformatie die dit bevestigt (*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van juni 2022, p. 63). Uit het rechtsplegingsdossier kan verder in deze stand van zaken niet op afdoende wijze blijken dat hij actueel beschikt over middelen, een netwerk of andere ondersteuning die hem in staat kunnen stellen om, in geval van terugkeer naar Griekenland, de mogelijk lange periode voor de verlenging van zijn verblijfsvergunning te overbruggen. Er werd hiernaar ook niet specifiek geïnformeerd door de verwerende partij hoewel deze op de hoogte is van het vervallen van verzoekers Griekse verblijfsvergunning alsook van de voormelde landeninformatie die handelt over de consequenties hiervan op de voorzienbare levensomstandigheden van statushouders bij terugkeer naar Griekenland. De verwerende partij beperkt zich in de bestreden beslissing tot de enkele bevinding dat niets erop wijst dat verzoekers verblijfsvergunning die verband houdt met zijn status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen.

6.9. Gelet op het geheel van de voorliggende elementen – met name (i) de actuele en nieuwe landeninformatie waaruit onder meer blijkt dat de situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is verslechterd en erg precair kan zijn, waardoor zij kunnen terechtkomen in moeilijke en schrijnende levensomstandigheden met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp, (ii) het gegeven dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning is vervallen, (iii) de administratieve obstakels waarmee hij kan worden geconfronteerd, zoals de lange wachttijden bij het vernieuwen van Griekse verblijfsdocumenten en het gebrek aan toegang tot gezondheidszorg, de arbeidsmarkt en sociale bijstand zonder een geldig verblijfsdocument, (iv) het gegeven dat hij onder de oude procedure internationale bescherming verkreeg, hetgeen de hernieuwing van zijn Griekse verblijfskaart verder compliceert, en (v) het gegeven dat in deze stand van zaken niet op afdoende wijze kan blijken dat verzoeker, die Griekenland sinds 2018 heeft verlaten, actueel beschikt over middelen, een netwerk of andere ondersteuning die hem in staat kunnen stellen om, in geval van terugkeer naar Griekenland, de mogelijk lange periode voor de verlenging van zijn verblijfsvergunning te overbruggen, – acht de Raad een verder en gedegen onderzoek van verzoekers situatie als begunstigde van internationale bescherming in/bij terugkeer naar Griekenland aangewezen.

Er kan immers in deze stand van zaken niet worden uitgesloten dat verzoeker, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, kan terechtkomen in een toestand van achterstelling die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid in het licht van artikel 4 van het Handvest.

Derhalve kan in de huidige stand van zaken niet worden bevestigd dat er, met betrekking tot de situatie van verzoeker in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend, in casu Griekenland, geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn of door verzoeker worden voorgelegd overeenkomstig artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

De situatie van verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland dient bijgevolg nader en naar behoren te worden geanalyseerd.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het hem aldus aan essentiële elementen om te komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder dat wordt overgegaan tot bijkomende onderzoeksmaatregelen.

Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 9 maart 2023 wordt vernietigd.

### **Artikel 2**

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig september tweeduizend drieëntwintig door:

M. MAES, kamervoorzitter

C. DECAESTECKER, toegevoegd griffier

De griffier, De voorzitter,

C. DECAESTECKER

M. MAES